KOMISSION ASETUS (EY) N:o 45/97,

annettu 10 päivänä tammikuuta 1997,

Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polyeteenistä tai polypropeenista valmistettujen säkkien ja pussien tuontia koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (1), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/96 (2), ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

(1) Komissio ilmoitti huhtikuussa 1995 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (3) julkaistulla ilmoituksella Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien polyeteenistä ja polypropeenista valmistettujen säkkien ja pussien tuontia koskevan polkumyyntimenettelyn aloittamisesta sekä aloitti tutkimuksen.

(2) Menettely aloitettiin valituksen perusteella, jonka Euroopan tekstiilipolyolefiinivalmistajien yhdistys (EATP, jäljempänä 'valituksen tekijä') jätti kahdeksan yhteisön tuottajan puolesta, joiden sanottiin edustavan suurinta osaa samankaltaisen tuotteen tuotannosta yhteisössä.

Valitukseen sisältyi todisteita edellä mainituista maista peräisin olevan tuotteen polkumyynnistä sekä tästä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta. Kyseisten todisteiden katsottiin olevan riittäviä menettelyn aloittamiseksi.

(3) Komissio antoi menettelyn aloittamisen virallisesti tiedoksi niille tuottajille, viejille ja tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejämaiden edustajille ja valituksen tekijöille. Niille osapuolille, joita asia välittömästi koski, annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisena ja pyytää tulla kuulluiksi.

Useat asianomaisista maista olevat tuottajat ja viejät sekä tuojat esittivät kantansa kirjallisena. Euroopan juuttikauppiaiden liitto, Zakkencentrale BV ja Thaimaan muoviteollisuusliitto pyysivät saada tulla kuulluiksi, ja niille annettiin siihen mahdollisuus.

Komissio lähetti osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, kyselylomakkeet ja sai niihin vastaukset viideltä valituksen tehneeltä yhteisön tuottajalta, seitsemältä intialaiselta tuottajalta, yhdeksältä indonesialaiselta tuottajalta, kuudelta thaimaalaiselta tuottajalta ja kolmelta yhteisön tuojalta.

(4) Komissio hankki ja tarkasti kaikki alustavaa määrittämistä varten tarpeellisiksi katsomansa tiedot sekä suoritti tarkastuskäynnit seuraavien yritysten tiloissa:

a) *Valituksen tehneet yhteisön tuottajat*

— Condepols SA, Valencia (Espanja)
— Cotesi, Carvalhos (Portugali)
— Saint Frères Emballage SA, Pariisi (Ranska)
— Sintéticas del Sur SA, Ubeda (Espanja)
— Thrace Plastics Co. SA, Ateena (Kreikka)

b) *Intialaiset tuottajat*

— Buildmet Private Ltd, Bangalore
— Gilt Pack, Indore
— Kanpur Plastipack, Kanpur
— Neo Sack Ltd, Indore
— Polyspin Export Ltd, Rajapalayam
— Polyspin Private Ltd, Rajapalayam
— Shankar Packaging Ltd, Bombay

c) *Indonesialaiset tuottajat*

— P.T. Budi Indoplast Indah, Jakarta
— P.T. Hardo Soloplast, Solo
— P.T. Kemilau Indah Permana Ltd, Solo
— P.T. Poliplas Indah Sejahtera, Semarang
— P.T. Simoplas, Semarang

d) *Thaimaalaiset tuottjat*

— Bangkok Polysack Co. Ltd, Bangkok
— CP Poly-Industry Public Co. Ltd, Bangkok
— Laemthong Industry Co. Ltd, Bangkok
— Pacific Polysack Co. Ltd, Bangkok
— Thai Coating Industrial Public Co. Ltd, Bangkok
— Thai Plastic Products Co. Ltd, Bangkok

(5) Tutkimus käsitti ajanjakson 1 päivästä huhtikuuta 1994 31 päivään maaliskuuta 1995 (jäljempänä 'tutkimusajanjakso').

(1) EYVL N:o L 56, 6.3.1996, s. 1
(2) EYVL N:o L 317, 6.12.1996, s. 1
(3) EYVL N:o C 92, 13.4.1995, s. 3

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tuotteen kuvaus

(6) Menettely koskee sellaisia kudottuja säkkejä ja pusseja, joita käytetään tavaroiden pakkaamiseen ja jotka on valmistettu muuten kuin solmimalla tai virkkaamalla polyeteeni- tai polypropeenikaistaleesta tai sen kaltaisesta kudotusta kankaasta, joka painaa enintään 120 g/m². Edellä kuvatun kaltainen tuote luokitellaan kuuluvaksi CN-koodeihin 6305 32 81 ja 6305 33 91 (1).

(7) Kummastakin raaka-aineesta valmistetaan monia erilaisia säkki- ja pussityyppejä, mutta niiden kaikkien fyysiset, kemialliset ja tekniset ominaisuudet ovat samankaltaiset. Säkkejä ja pusseja käytetään muun muassa teollisuus- ja maataloustuotteiden pakkaamiseen. Koska säkkien ja pussien niin fyysiset, kemialliset kuin teknisetkin perusominaisuudet sekä käyttö ovat samankaltaiset, katsottiin, että tämän asetuksen olisi koskettava kaikkia säkkejä ja pusseja, jotka luokitellaan CN-koodeihin 6305 32 81 ja 6305 33 91.

(8) On esitetty, että eräs erityinen säkki- ja pussityyppi, jota kutsutaan nimellä 'leno bag', olisi jätettävä menettelyn ulkopuolelle siksi, että

— sen fyysiset ominaisuudet, toisin sanoen löysempi kudosrakenne, estää sen käytön valituksessa mainittujen tuotteiden pakkaamiseen ja

— se on kilohinnaltaan kalliimpi kuin muun tyyppiset menettelyn piiriin kuuluvat säkit ja pussit.

(9) Esitetyistä väitteistä ensimmäisen osalta todettiin, että kyseistä pussityyppiä voitiin todella käyttää vain jonkin verran suurempien tavaroiden kuten vihannesten, kukkasipulien ja niin edelleen pakkaamiseen ja kuljetukseen. Olisi kuitenkin otettava huomioon, että 'leno bag' -pussien käyttötarkoitus on sama kuin muun tyyppisten pussien, eli tavaroiden pakkaaminen ja kuljettaminen. Tässä yhteydessä olisi korostettava sitä, että valituksessa mainittujen, menettelyn kohteena oleviin säkkeihin ja pusseihin pakattaviksi ja niissä kuljetettaviksi soveltuvien tuotteiden luettelo ei missään tapauksessa ollut täydellinen.

(10) Esitetyistä väitteistä toisen osalta olisi huomattava, että 'leno bag' -pussien kilohinta on todella korkeampi kuin muun tyyppisistä pusseista peritty hinta. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että tavaroiden pakkaaminen näihin pusseihin olisi kalliimpaa kuin käytettäessä muun tyyppisiä pusseja. Päinvastoin, 'leno bag' -pussien kappalehinnat ovat huomattavasti alhaisemmat kuin muun tyyppisten säkkien ja pussien hinnat. 'Leno bag' -pussit merkitsevät siksi kyseisen tuotteen muihin tyyppeihin verrattuna kilpailukykyistä vaihtoehtoa tavaroiden pakkaamiseksi.

Lisäksi 'leno bag' -pussit on valmistettu käyttäen huomattavassa määrin samoja raaka-aineita kuin muun tyyppisten, fyysisiltä ominaisuuksiltaan samanlaisten säkkien ja pussien valmistuksessa on käytetty.

(11) Edellä olevien seikkojen perusteella todettiin, että 'leno bag' -pusseja voidaan käyttää samaan tarkoitukseen kuin menettelyn kohteena olevien säkkien ja pussien muita tyyppejä ja että ne kuuluvat tutkimusten piiriin.

2. Samankaltainen tuote

(12) Tutkimus osoitti, että Intian, Indonesian ja Thaimaan kotimarkkinoilla myytyjen sekä näistä maista yhteisöön tuotujen kyseisten säkkien ja pussien ominaisuudet ovat samankaltaiset. Vastaavasti yhteisössä valmistettujen sekä edellä mainituista maista yhteisöön tuotujen säkki- ja pussityyppien fyysiset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet sekä käyttötarkoitukset ovat samat ja ne kilpailevat keskenään.

(13) Tämän vuoksi todettiin, että asianomaisissa kolmessa maassa tuotetut ja myydyt säkit ja pussit ovat asetuksen (EY) N:o 384/96 (jäljempänä 'perusasetus') 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti samankaltaisia tuotteita kuin näistä maista yhteisöön viedyt säkit ja pussit. Sama toteamus koskee asianomaisista kolmesta maasta peräisin olevia tuotteita verrattaessa niitä yhteisön teollisuuden tuottamiin ja myymiin tuotteisiin.

C. POLKUMYYNTI

I. Normaaliarvo

1. Intia

(14) Viiden intialaisen yrityksen kotimaan kokonaismyyntimäärän todettiin olevan perusasetuksen 2 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti edustava, toisin sanoen kyseisen tuotteen myynti kotimarkkinoilla oli vähintään viisi prosenttia yhteisöön viedyn myynin määrästä. Normaaliarvon määrittämisessä käytettiin sen vuoksi perustana joko kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä myytyjen tuotteiden hintojen painotettua keskiarvoa, tai jos tietyn tuotetyypin myynti kotimarkkinoilla ei ollut edustava eli se jäi viiden prosentin kynnyksen alapuolelle, kyseisen maan muiden tuottajien edustavassa kotimarkkinoille myynnissä perimien, perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisessa tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettujen vapaasti tehtaalla -hintojen painotettua keskiarvoa.

(1) Kun menettely aloitettiin, se koski tuotteita, jotka luokitellaan kuuluviksi CN-koodiin 6305 31 91. Tämän jälkeen kyseisen tuotteen CN-koodi muutettiin tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 10 päivänä lokakuuta 1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2448/95 (EYVL N:o L 259, 30.10.1995, s. 1). Tuote, jota koskien menettely on aloitettu, luokitellaan nyt kuuluvaksi CN-koodeihin 6305 32 81 ja 6305 33 91.

Se, tapahtuiko myynti kotimarkkinoilla tavanomaisen kaupankäynnin puitteissa, määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos myyntihintojen painotettu keskiarvo oli kunkin tuotetyypin osalta vähintään yhteä korkea kuin yksikkökustannusten painotettu keskiarvo ja jos yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvan myynnin määrä oli alle 20 prosenttia normaaliarvon määrityksessä käytetystä myynnistä, koko myynnin kotimarkkinoilla katsottiin tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä ja normaaliarvo määritettiin kyseisen tyypin koko myynnissä kotimarkkinoilla tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

Jos myyntihintojen painotettu keskiarvo oli kunkin tuotetyypin osalta yksikkökustannusten painotettua keskiarvoa alhaisempi tai jos tappiollisen myynnin määrä oli vähintään 20 prosenttia normaaliarvon määrityksessä käytetystä myynnistä, normaaliarvo määritettiin jäljelle jäävässä voitollisessa myynnissä kotimarkkinoilla tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

(15) Kahden intialaisen yrityksen osalta todettiin, että niiden myynnin määrä kotimarkkinoilla ei ollut edustava. Koska yksi yritys vei yhteisöön kyseisen tuotteen sellaista tyyppiä, jota muut yhteistyössä toimivat intialaiset tuottajat eivät myyneet kotimarkkinoilla, normaaliarvo laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan ja 6 kohdan a alakohdan mukaisesti, toisin sanoen kaikkien tälle yritykselle kyseisen tuotetyypin tuotannosta aiheutuneiden kustannusten perusteella lisättynä kohtuullisilla myynti-, yleis- ja hallintokustannuksilla sekä voitolla. Myynti-, yleis- ja hallintokustannusten sekä voiton määrä laskettiinn kyseisen maan muiden yhteistyössä toimineiden tuottajien samankaltaisen tuotteen kaikkien tyyppien tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla tapahtuneen koko myynnin perusteella.

Toisen tuottajan osalta, jonka kokonaismyynti kotimarkkinoilla ei ollut edustava ja joka vei muiden kyseisen maan tuottajien myymiä tuotetyyppejä, normaaliarvo laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, eli muiden kyseisen maan tuottajien kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneessa edustavassa myynnissä vastaavasta tuotetyypistä perimien vapaasti tehtaalla -hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

2. Indonesia

(16) Ottaen huomioon indonesialaisten tuottajien suuri määrä päätettiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti rajoittaa tutkimus suurimpaan mahdolliseen edustavaan viennin määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena käytettävissä olevan ajan kuluessa. Tätä tarkoitusta varten valittiin viisi yritystä, jotka edustivat tutkimusajanjaksona 88:aa prosenttia Indonesian koko viennistä yhteisöön. Otos valittiin kuullen kaikkia yhdeksää tämän menettelyn yhteydessä yhteistyössä toimivaa indonesialaista yritystä ja niiden suostumuksella.

(17) Yhden otokseen valitun indonesialaisen yrityksen osalta olisi huomattava, että vaikka asianomainen yritys toimitti myyntiä kotimarkkinoiden kulutukseen koskevia tietoja, nämä tiedot eivät olleet tarkastuskäynnin yhteydessä todettujen seikkojen valossa todennettavissa, koska yritys ei pystynyt komissiota tyydyttävällä tavalla osoittamaan, oliko kyseinen myynti tapahtunut riippumattomille asiakkaille. Siksi normaaliarvoa ei voitu määrittää kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetun myynnin perusteella. Lisäksi yritys ei pystynyt toimittamaan todisteita tuotannon määrästä eikä sen vuoksi myöskään tuotantokustannuksistaan. Siksi päätettiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti, että tämän yrityksen osalta normaaliarvo tulisi määrittää käytettävissä olevien tietojen perusteella, jollaiseksi katsottiin neljälle muulle indonesialaiselle tuottajalle määritettyjen normaaliarvojen painotettu keskiarvo.

(18) Jäljelle jääneiden otokseen valitun neljän indonesialaisen tuottajan normaaliarvojen määrityksen osalta todettiin, että kotimarkkinoiden myyntimäärät sekä tuotetyyppikohtaiset myyntimäärät olivat edustavia perusasetuksen 2 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti. Normaaliarvo laskettiin siksi kotimarkkinoiden kulutukseen tavanomaisen kaupankäynnin puitteissa tapahtuneessa myynnissä käytettyjen hintojen painotetun keskiarvon perusteella johdanto-osan 14 kappaleessa kuvatulla tavalla.

3. Thaimaa

(19) Kaikkien yhteistyössä toimineiden thaimaalaisten yritysten kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin perusasetuksen 2 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti määrältään riittäväksi. Siksi normaaliarvo laskettiin joko kotimarkkinoilla tavanomaisen kaupankäynnin puitteissa tapahtuneessa myynnissä käytettyjen hintojen painotetun keskiarvon perusteella, tai jos myynti kotimarkkinoilla ei ollut tietyn tuotetyypin osalta edustava, 2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti kyseisen maan muiden tuottajien tavanomaisen kaupankäynnin puitteissa kotimarkkinoilla tapahtuneessa vastaavan tuotetyypin edustavassa myynnissä käyttämien vapaasti tehtaalla -hintojen painotetun keskiarvon perusteella.

II. Vientihinta

(20) Koska kyseisten kolmen maan kaikki yhteistyössä toimineet viejät myivät yhteisöön suuntautuvan vientinsä suoraan riippumattomille tuojille, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti näiden riippumattomien tuojien tosiasiallisesti maksamien tai maksettavien hintojen perusteella.

III. Vertailu

(21) Kahden thaimaalaisen yrityksen, kaikkien otokseen sisältyneiden indonesialaisten yritysten ja kaikkien intialaisten yritysten osalta tuotetyyppikohtaista normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 10 ja 11 kohdan mukaisesti kaupan samalla portaalla eli vapaasti tehtaalla -portaalla käytetyn vientihinnan painotettuun keskiarvoon.

(22) Jäljelle jääneiden neljän thaimaalaisen viejän kohdalla normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vientihintaan kunkin liiketapahtuman osalta, koska vientihintojen rakenteessa todettiin olevan eri ostajien tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei olisi johdanto-osan 21 kappaleessa tarkoitetun menetelmän avulla käynyt ilmi.

(23) Tasapuolisen vertailun vuoksi otettiin asianmukaisten oikaisujen muodossa huomioon erot, joiden väitettiin ja osoitettiin vaikuttavan hintojen vertailukelpoistuuteen. Nämä oikaisut tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädetyllä tavalla fyysisten ominaisuuksien erojen, pakkauksen, kuljetuksen, vakuutuksen, käsittelyn ja liitännäiskustannusten, luottokustannusten, välillisten verojen ja tuontimaksujen sekä palkkioiden mukaisesti.

(24) Tuontimaksujen mukaisia oikaisuja koskevien pyyntöjen osalta olisi huomattava, että mitään näistä oikaisuista ei voitu myöntää tehtäväksi täysimääräisenä. Pyynnöt hylättiin kokonaan tai osittain siinä määrin kuin oli todettu, että asianomaisten viejien vastaavaa tuotetta ja siihen fyysisesti sisältyviä materiaaleja kotimarkkinoilla kyseisen maan kulutusta varten myydessä käyttämät hinnat eivät sisältäneet tuontimaksuja. Siten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa määrätyt ehdot eivät olleet täyttyneet.

IV. Polkumyyntimarginaali

1. Intia

(25) Intialaisen tuottajan Neo Sack Ltd:n osalta polkumyyntiä ei todettu tapahtuneen.

(26) Vertailu osoitti polkumyynnin tapahtuneen muiden yhteistyössä toimineiden intialaisten tuottajien osalta.

(27) Polyspin Export Ltd:n ja Polyspin Private Ltd:n osalta todettiin, että näillä yrityksillä oli neljä yhteistä johtajaa. Lisäksi kukin näistä johtajista sekä eräs kolmas yritys omistivat kummankin yrityksen osakkeita. Molemmilla yrityksillä oli vielä yhteiskäytössä tiettyjä tiloja. Lisäksi Polyspin Private Ltd omistaa Polyspin Export Ltd:n osakkeita. Näiden kahden yrityksen välillä havaittu läheinen suhde huomioon ottaen olisi olemassa suuri vaara, että polkumyynnin vastaisia toimia voitaisiin kiertää ohjaamalla yhteisöön suuntautuva vienti sen yrityksen kautta, jonka polkumyyntimarginaali olisi alhaisempi, jos kaksi erisuuruista polkumyyntimarginaalia määrättäisiin. Siksi päätettiin, että näille kahdelle yritykselle olisi määrättävä kummallekin määritettyjen polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella vain yksi polkumyyntimarginaali.

(28) Yhteistyössä toimineille intialaisille tuottajille väliaikaisesti määritetyt painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta ovat seuraavat:

— Neo Sack Ltd	0 %
— Buildmet Private Ltd	26,8 %
— Gilt Pack	3,2 %
— Kanpur Plastipack	10,9 %
— Polyspin Export Ltd ja Polyspin Private Ltd	22,0 %
— Shankar Packaging Ltd	20,4 %

(29) Niiden intialaisten tuottajien/viejien osalta, jotka eivät vastanneet komission kyselylomakkeeseen tai ilmoittautuneet muulla tavoin, polkumyyntimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti jäljempänä esitetyllä tavalla.

Yhteistyössä toimineiden intialaisten tuottajien/viejien antamien yhteisöön myydyn viennin määrää koskevien tietojen vertailu Eurostat-tilastoihin osoitti, että (toisin kuin Indonesian ja Thaimaan osalta) yhteistyön puuttuminen oli laajaa.

Tuontihintojen osalta olisi huomattava, että ainoa käytettävissä oleva tietolähde olivat Eurostatin tarjoamat luvut. Nämä eivät kuitenkaan erottaneet Intiasta peräisin olevia ja yhteisöön vietyjä kyseisen tuotteen eri tyyppejä, koska ne luokiteltiin tutkimusajanjakson aikana kaikki kuuluviksi samaan CN-koodiin. Eurostatin luvut osoittivat painotettua keskimääräistä vientihintaa, joka oli huomattavasti alhaisempi kuin yhteistyössä toimineille tuottajille määritetty painotettu keskimääräinen vientihinta. Tämä osoittaa selvästi, että yhteistyöstä kieltäytyneiden tuottajien polkumyyntimarginaalit olivat korkeammat kuin yhteistyössä toimineille tuottajille määritetyt polkumyynimarginaalit.

Siksi katsottiin, että tutkimuksen kuluessa vahvistetut seikat olivat perustelluimpia käytettävissä olevia tosiseikkoja, eli korkein todettu painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali, joka oli määritetty yksittäisten tuotetyyppien perusteella, katsottiin tähän tarkoitukseen parhaiten soveltuvaksi.

Kyseistä menettelyä pidettiin tarpeellisena myös yhteistyöstä kieltäytymisen vuoksi tuottajalle koituvan hyödyn ja polkumyyntimarginaalien kiertomahdollisuuden välttämiseksi.

Tällä perusteella muille kuin tämän menettelyn yhteydesä yhteistyössä toimineille intialaisille viejille vahvistettu väliaikainen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta on 47,2 prosenntia.

2. Indonesia

(30) Vertailu osoitti polkumyynnin tapahtuneen indonesialaista alkuperää olevan kyseisen tuotteen tuonnissa.

(31) Otokseen valituille indonesialaisille tuottajille väliaikaisesti määritetyt painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta ovat seuraavat:

— P.T. Budi Indoplast Indah	74,3 %
— P.T. Hardo Soloplast	28,4 %
— P.T. Kemilau Indah Permana Ltd	31,0 %
— P.T. Poliplas Indah Sejahtera	38,0 %
— P.T. Simoplas	23,5 %

(32) Niiden indonesialaisten viejien osalta, jotka toimivat menettelyn yhteydessä yhteistyössä mutta eivät kuuluneet otokseen, polkumyyntimarginaali vahvistettiin väliaikaisesti samalle tasolle, jolle polkumyyntimarginaalien painotettu keskiarvo oli määritetty yritysten P.T. Hardo Soloplast, P.T. Kemilau Indah Permana Ltd, P.T. Poliplas Indah Sejahtera ja P.T. Simoplas osalta, toisin sanoen 28,3 prosenttiin vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta. Perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti P.T. Budi Indoplast Indahille määritettyä polkumyyntimarginaalia ei otettu huomioon, koska kuten johdantokappaleesta 17 ilmenee, kyseinen yritys ei toimittanut tarvittavia tietoja tarkastuskäynnin aikana.

(33) Kaikkien indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tai viejien osalta, jotka eivät joko vastanneet komission kyselyyn tai ilmoittautuneet muulla tavoin, polkumyyntimarginaali vahvistettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti jäljempänä esitetyllä tavalla.

Ottaen huomioon, että kaikkien yhteistyössä toimineiden indonesialaisten tuottajien/viejien antamien yhteisöön suuntautuvaa vientiä koskevien tietojen ja Eurostat-tilastojen välinen vertailu osoitti hyvin korkeaa yhteistyön tasoa, toisin sanoen se kattoi lähes koko viennin määrän, komissio katsoi, että tutkimuksen yhteydessä vahvistetut tiedot olivat luotettavimpia käytettävissä olevia tietoja, ja koska ei ollut syytä uskoa yhdenkään yhteistyöstä kieltäytyneen tuottajan/myyjän harjoittaneen polkumyyntiä korkeinta todettua polkumyynnin tasoa alhaisemmalla tasolla, se katsoi, että otokseen kuuluneiden tuottajien osalta korkeimmaksi todettu polkumyyntimarginaali oli asianmukaisin sovellettavaksi tähän tarkoitukseen. Siksi yhteistyöstä kieltäytyneiden indonesialaisten tuottajien ja viejien polkumyyntimarginaali vahvistettiin 74,3 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta.

Kyseistä menettelyä pidettiin tarpeellisena myös yhteistyöstä kieltäytymisen vuoksi tuottajalle koituvan hyödön ja polkumyyntimarginaalien kiertomahdollisuuden välttämiseksi.

3. Thaimaa

(34) Vertailu osoitti polkumyynnin tapahtuneen thaimaalaista alkuperää olevan kyseisen tuotteen tuonnissa kaikkien yhteistyössä toimineiden thaimaalaisten tuottajien osalta.

(35) Yhteistyössä toimineille thaimaalaisille tuottajille väliaikaisesti määritetyt painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta ovat seuraavat:

— Bangkok Polysack Co. Ltd	13,8 %
— CP Poly-Industry Public Co. Ltd	63,9 %
— Laemthong Industry Co. Ltd	83,4 %
— Pacific Polysack Co. Ltd	94,9 %
— Thai Coating Industrial Public Co. Ltd	29,1 %
— Thai Plastic Products Co. Ltd	15,8 %

(36) Kaikkien thaimaalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tai viejien osalta, jotka eivät joko vastanneet komission kyselyyn tai ilmoittautuneet muulla tavoin, polkumyyntimarginaali vahvistettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti jäljempänä esitetyllä tavalla.

Ottaen huomioon, että kaikkien yhteistyössä toimineiden thaimaalaisten tuottajien/viejien antamien yhteisöön suuntautuvaa vientiä koskevien tietojen ja Eurostat-tilastojen välinen vertailu osoitti hyvin korkeaa yhteistyön tasoa, toisin sanoen se kattoi lähes koko viennin määrän, komissio katsoi, että tutkimuksen yhteydessä vahvistetut tiedot olivat luotettavimpia käytettävissä olevia tietoja, ja koska ei ollut syytä uskoa yhdenkään yhteistyöstä kieltäy-

tyneen tuottajan/myyjän harjoittaneen polkumyyntiä korkeinta todettua polkumyynnin tasoa alhaisemmalla tasolla, se katsoi, että yhteistyössä toimineiden tuottajien osalta korkeimmaksi todettu polkumyyntimarginaali oli asianmukaisin sovellettavaksi tähän tarkoitukseen. Siksi yhteistyöstä kieltäytyneiden thaimaalaisten tuottajien ja viejien polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 94,9 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta.

Kyseistä menettelyä pidettiin tarpeellisena myös yhteistyöstä kieltäytymisen vuoksi tuottajalle koituvan hyödyn ja polkumyyntimarginaalien kiertomahdollisuuden välttämiseksi.

D. YHTEISÖN TUOTANNONALA

(37) Komissio tutki, edustiko valituksen tekijä pääosaa kyseisen tuotteen koko yhteisön tuotannosta, ja teki sen johtopäätöksen, että valituksen tehneet tuottajat, jotka ovat toimineet komission kanssa yhteistyössä tutkimusajanjakson aikana, valmistivat suurimman osan (toisin sanoen 75 prosenttia) samankaltaisen tuotteen koko yhteisön tuotannosta kyseisenä ajanjaksona. Jäljempänä tässä asetuksessa käsitteellä 'yhteisön tuotannonala' tarkoitetaan vain yhteistyössä toimineita, valituksen tehneitä yhteisön tuottajia, jotka valmistavat kyseistä tuotetta yhteisössä perusasetuksen 4 artiklan mukaisesti.

E. VAHINKO

1. Tuonnin kumulatiivinen arviointi

(38) Komissio tutki, olisiko Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien säkkien ja pussien tuontia arvioitava kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(39) Tässä suhteessa komissio otti huomioon kaikki 3 artiklan 4 kohdassa olevat arviointiperusteet, jotka on täytettävä kyseisistä kolmesta maasta peräisin olevien tuontien kumuloimiseksi. Suoritettu analyysi johti seuraaviin päätelmiin:

— kustakin maasta tapahtuvassa tuonnissa osoitettu polkumyyntimarginaali oli johdanto-osan 25 ja 36 kappaleena osoitetulla tavalla vähimmäistasoa suurempi,

— yhdestäkään maasta tapahtuneen tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen, kuten 41 kappaleesta ilmenee,

— tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi oli asianmukaista ottaen huomioon tuotujen tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotujen tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset; olisi huomattava, että kyseisistä maista olevat viejät käyttivät samoja kaupan kanavia ja noudattivat samaa alhaisten hintojen politiikkaa, joka johti suureen alihinnoitteluun (katso johdanto-osan 45 kappale).

Koska kaikki nämä arviointiperusteet täyttyivät, päätettiin, että on perusteltua arvioida kumulatiivisesti kyseisistä maista olevat tuonnit.

2. Yhteisön kulutus

(40) Yhteisön kulutus kasvoi noin 43 000 tonnista vuonna 1992 noin 47 000 tonniin tutkimusajanjaksona, eli kasvu oli noin 9 prosenttia.

3. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja markkinaosuus

(41) Kyseisistä maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä lisääntyi jatkuvasti vuodesta 1992 tutkimusajanjaksoon saakka, toisin sanoen Intian osalta noin 2 000 tonnista noin 7 650 tonniin, Indonesian osalta noin 7 200 tonnista noin 8 150 tonniin ja Thaimaan osalta noin 3 800 tonnista noin 4 900 tonniin.

Kyseisistä maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin koko määrä kasvoi noin 13 000 tonnista vuonna 1992 noin 20 700 tonniin tutkimusajanjaksona, eli kasvu oli noin 59 prosenttia.

(42) Kyseisten maiden hallussa oleva markkinaosuus nousi 30,2 prosentista vuonna 1992 44 prosenttiin tutkimusajanjaksona. Samaan aikaan kunkin kyseisen maan markkinaosuuden trendi oli seuraava: Intian osalta 4,6 prosentista 16,3 prosenttiin, Indonesian osalta 16,8 prosentista 17,3 prosenttiin ja Thaimaan osalta 8,7 prosentista 10,4 prosenttiin.

4. Alihinnoittelu

(43) Alihinnoittelua koskeva analyysi suoritettiin kunkin pussityypin osalta erikseen. Komissio vertasi kunkin tyypin osalta viejän ja yhteisön tuotannonalan käyttämiä painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja ilman mitään alennuksia ja veroja laskettuna ensimmäiselle riippumattomalle tuojalle tai ostajalle tapahtuneen myynnin perusteella oikaistuina asianmukaisesti kaupan portaan erojen mukaan. Yhteisön tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta painotettiin suhteessa kunkin tuotetyypin myyntimäärään. Yhteisön tuotannonalan keskimääräistä myyntihintaa verrattiin sen jälkeen kunkin asianomaisen viejän vastaaviin lukuihin.

(44) Fyysisten ominaisuuksien erojen huomioon ottamiseksi oikaisuja tehtiin tuotantokustannusten erojen perusteella. Intialaisen, indonesialaisen ja thaimaalaisen tuonnin hintojen nostamiseksi vertailukelpoiselle kaupan portaalle yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kanssa niitä oikaistiin tuojan marginaalilla mukan lukien tullimaksut, käsittely, rahoitus, varastointi, yleiset ja hallinnolliset kustannukset sekä voitto (5 prosenttia). Näiden marginaalien määrittäminen on suoritettu tuojilta tutkimusten kuluessa saatujen asianmukaisten tietojen perusteella.

(45) Tällä perusteella alihinnoittelu ilmaistuna prosentteina yhteisön tuotannonalan käyttämistä hinnoista vaihteli Intian osalta 19,7 prosentista 33,1 prosenttiin, Indonesian osalta 34,6 prosentista 52,2 prosenttiin ja Thaimaan osalta 31,7 prosentista 47,3 prosenttiin.

5. Yhteisön tuotannonalan tila

a) *Tuotanto*

(46) Yhteisön tuotannonalan kyseisen tuotteen tuotanto laski tasaisesti 9 976 tonnista vuonna 1992 9 065 tonniin tutkimusajanjaksona, eli lasku oli 9,1 prosenttia. Tuotannon kehitystä vastaavasti tuotantokyvyn hyödyntämisaste laski 7,6 prosenttia samana ajanjaksona, eli 55,5 prosentista 51,3 prosenttiin.

b) *Myynnin määrä ja markkinaosuudet*

(47) Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoille laski noin 10 100 tonnista vuonna 1992 noin 9 800 tonniin tutkimusajanjaksona, eli lasku oli 2,3 prosenttia. Huolimatta yhteisön kulutuksen noin 9 prosentin noususta yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski 10,4 prosenttia samana aikana, eli 23,4 prosentista 21 prosenttiin.

c) *Hinnat*

(48) Yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla käyttämä painotettu keskimääräinen myyntihinta laski 3,9 prosenttia vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

d) *Kannattavuus*

(49) Yhteisön tuotannonalan myynnin lasku kyseisen tuotteen osalta ja samanaikainen hintojen laskusuuntaus yhteisön markkinoilla aiheutti tarkasteltavana olevana ajanjaksona taloudellisia menetyksiä (tappiot vaihtelivat 0,14 prosentista vuonna 1992 0,55 prosenttiin tutkimusajanjaksona ja olivat korkeimmillaan 1,79 prosenttia vuonna 1993).

e) *Investoinnit*

(50) Rahallisilla menetyksillä on ollut kielteisiä vaikutuksia yhteisön tuotannonalan kykyyn suorittaa investointeja tuottavuutensa parantamiseksi. Investoinnit vähenivät 53,8 prosenttia vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

f) *Työllisyys*

(51) Työllisyys heikkeni tarkasteltavana olevana ajanjaksona jatkuvasti kyseisen tuotteen tuotannossa ja lasku oli vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 16,9 prosenttia.

g) *Päätelmä*

(52) Tämän vuoksi komissio katsoi, että yhteisön tuotannonalan tuotannon, tuotantokyvyn hyödyntämisasteen, markkinaosuuden, hintojen, kannattavuuden ja työllisyyden trendi on ollut negatiivinen, ja teki alustavan päätelmän, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

F. SYY-YHTEYS

(53) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti, missä määrin yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko oli johtunut Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja hintatasosta. Komissio tutki myös, olivatko muut tekijät aiheuttaneet kyseisen vahingon tai vaikuttaneet siihen, voidakseen varmistua siitä, että näiden muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidettäisi kyseisestä polkumyynnistä johtuvana. Muut huomioon otetut tekijät olivat kulutuksen kehitys, yhteistyöstä kieltäytyneiden yhteisön tuottajien kilpailu, tuonti maista, jotka eivät kuuluneet tämän tutkimuksen piiriin, yhteisön tuotannonalan vientisaavutukset sekä taloudellinen ja teknologinen ympäristö.

Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus

(54) Käytettävissä olevien tietojen mukaisesti todettiin, että yhteisön tuotannonalan valmistamat pussit sekä Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta tuodut pussit olivat yhteisön markkinoilla suorassa hintaan perustuvassa kilpailutilanteessa keskenään. Tämä johtuu siitä tosiseikasta, että tuotujen ja yhteisössä tuotettujen tuotteiden välillä ei ollut merkittäviä laatueroja. Tuotteet on tarkoitettu samoille asiakkaille, toisin sanoen loppukäyttäjille tai asiamiehille (jakelijoille), samankaltaisten myyntikanavien välityksellä koko yhteisön markkinoilla. Markkinoiden toiminnan avoimuuden vuoksi halvan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin olemassaolo vaikutti suoraan yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(55) Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta peräisin olevan tuonnin vaikutuksen arvioimiseksi on korostettava sitä, että kyseisen tuonnin määrä on noussut tasaisesti vuodesta 1992 alkaen ja saavuttanut yli 58 prosenttia korkeamman tason tutkimusajanjakson aikan. Tämän tuonnin markkinaosuus kasvoi 46 prosenttia samalla kun sen keskimääräinen jälleenmyyntihinta aleni 3,3 prosentilla saman ajanjakson aikana. Kyseinen tuonti tapahtui yhteisön tuotannonalan hintoihin nähden huomattavan alhaisin hinnoin.

Samaan aikaan yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni sen markkinaosuuden aletessa 10,4 prosenttia ja keskimääräisten jälleenmyyntihintojen aletessa 3,6 prosenttia. Tämän vuoksi tuonnin määrän kasvun ja yhteisön tuotannonalan kohtaamien vaikeuksien välillä on olemassa selvä ajallinen yhteys.

(56) Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan voitaisiin ottaa huomioon myös asianomaisille viejille määritetyn tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruuden merkittävyys. Tarkasteltavana olevassa tutkimuksessa nämä keskimääräiset polkumyyntimarginaalit vaihtelevat 47 ja 94 prosentin välillä.

(57) Lopuksi olisi tässä yhteydessä myös huomattava, että sen jälkeen kun Kiinan kansantasavaltaa koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet oli otettu käyttöön neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3308/90 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2346/93 ([2]), yhteisön tuotannonala ei voinut saada täyttä hyötyä näiden toimenpiteiden vaikutuksesta, koska Kiinasta peräisin olevan tuonnin väheneminen korvautui välittömästi polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta. Viimeksi mainitussa tuonnissa käytetään yhteisössä samoja myyntikanavia ja samoja toimijoita kuin Kiinasta tapahtuneen tuonnin yhteydessä.

Muiden tekijöiden vaikutus

Kulutuksen kehitys

(58) Kuten edellä johdanto-osan 40 kappaleessa todettiin, yhteisön kulutus kasvoi noin 9 prosenttia vuosien 1992 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ja 23 prosenttia vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Siksi kyseisen tuotteen kysynnän kehitys ei voinut aiheuttaa yhteisön tuotannonalan vaikeuksia. Päinvastoin, on korostettava sitä, että kasvavista markkinoista huolimatta yhteisön tuotannonalan markkinaosuus aleni 10 prosenttia.

Muut yhteisön tuottajat

(59) Tutkimusajanjakson aikana menettelyn ulkopuolella olevien muiden yhteisön tuottajien markkinaosuus oli vähäinen ja määritettiin noin kuudeksi prosentiksi koko yhteisön markkinoista. Ei ole nähtävissä merkkejä siitä, että näiden tuottajien käyttäytymisellä olisi voinut olla merkittävää valituksen tehnyttä yhteisön tuotannonalaa vahingoittavaa vaikutusta, eikä myöskään ole todisteita, jotka osoittaisivat niiden taloudellisen tilanteen kehittyneen mitenkään yhteisön tuotannonalan kehityksestä poikkeavalla tavalla.

Lisäksi näyttää saatujen yksittäisten tietojen perusteella siltä, että suurin osa yhteisön muita tuottajista koki samoja vaikeuksia kuin valituksen tehneet tuottajat.

Muu tuonti yhteisöön

(60) Muu yhteisöön tuleva tuonti oli peräisin pääasiassa Bulgariasta, Kiinan kansantasavallasta, Unkarista, Norsunluurannikolta, Sloveniasta ja Turkista.

Kaikista muista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus pysyi Kiinan kansantasavaltaa lukuun ottamatta vakaana tutkimusajanjakson aikana. Hintataso ei ollut sellainen, että se olisi vaikuttanut merkittävästi yhteisön tuotannonalan enenevässä määrin heikkenevään tilanteeseen.

Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin osalta havaittiin, että sen markkinaosuus oli alentunut huomattavasti vuosien 1992 ja 1994 välisenä aikana. Kuten edellä on mainittu, olisi kuitenkin huomattava, että neuvosto oli vuonna 1990 jo todennut tämän tuonnin tapahtuneen polkumyynnillä ja aiheuttaneen yhteisön tuotannonalalle merkittävää vahinkoa. Toimenpiteiden päättymistä koskeva uudelleentarkastelu on juuri käynnissä, mutta sen tulokset eivät ole vielä saatavissa. Joka tapauksessa, vaikka Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin todettaisiinkin aiheuttaneen yhteisön tuotannonalalle vahinkoa, se ei muuttaisi tosiasiaa, että tämän menettelyn kohteena olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama vahinko oli erikseen tarkasteltuna merkittävä.

Yhteisön tuotannonalan vientisaavutukset

(61) Yhteisön tuotannonalan vienti on aina edustanut hyvin vähäistä osaa sen koko myynnistä. Vuonna 1992 vienti yhteisön ulkopuolelle oli noin 6,5 prosenttia tuotannonalan kyseisen tuotteen koko myynnistä ja vuonna 1994 se oli noin neljä prosenttia. Määrällisesti yhteisön tuotannonalan myynti vientiin laski 732 tonnista 384 tonniin ajanjaksona 1992—1994, ja tämä lasku tapahtui pääasiassa yhden yhteisön tuottajan myynnissä.

Vientimarkkinoiden myynnin lasku (−348 tonnia) merkityksen vähäisyyttä on tarkasteltava suhteessa tuotannon laskuun saman ajanjakson aikana (−912 tonnia) ja tonneina ilmaistuun yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden menetykseen (−1 240 tonnia).

Edellä olevasta seuraa, että yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksissa tapahtunut mahdollinen muutos ei voinut vaikuttaa merkittävästi sille aiheutuneeseen vahinkoon, erityisesti tuotantokyvyn hyödyntämisaste ja työllisyys huomioon ottaen.

([1]) EYVL N:o L 318, 17.11.1990, s. 2
([2]) EYVL N:o L 215, 25.8.1993, s. 1

Taloudellinen ympäristö

(62) Komissio on yhtä mieltä siitä, että yhteisössä vallinnut yleinen laskusuhdanne on aiheuttanut myös muovialan markkinoiden kääntymisen laskuun, pääasiassa vuonna 1993. Laskusuuntauksen vaikutukset hävisivät kuitenkin käytännöllisesti katsoen kokonaan tutkimusajanjakson aikana. Verrattaessa vuotta 1994 vuoteen 1993 huomataankin markkinoiden elpyneen huomattavasti, mikä johti yleiseen myyntihintojen nousuun ja kulutuksen lisääntymiseen 25 prosentilla.

(63) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksen yhteisön tuotannonalaan erottamiseksi mahdollisimman pitkälle komissio on analysoinut ja vertaillut keskenään sekä yhteisön tuottajien että tutkimuksen kohteena olevien kolmen maan viejien suhteellisia saavutuksia markkinaosuuksien ja keskimääräisten jälleenmyyntihintojen osalta laskusuuntauksen (1992—1993 ja elpymisen (1993—1994) aikana.

(64) Kun kulutus laski vuoden 1992 ja laskusuuntauksen (1993) välisenä aikana 10 prosenttia, yhteisön tuotannonala kasvatti hieman markkinaosuuttaan, eli kasvua oli 1,3 prosenttiyksikköä. Samanaikaisesti se joutui alentamaan myyntihintojaan keskimäärin 7,7 prosenttia. Asianomaiset viejät alensivat myös polkumyyntihintojaan 1,7 prosenttia ja onnistuivat kasvattamaan markkinaosuuttaan 6,4 prosenttiyksikköä supistuvilla markkinoilla. Tämä analyysi osoittaa, että laskusuhdanteen kielteisistä vaikutuksista huolimatta polkumyynnillä tapahtunut tuonti lisäsi markkinaosuuttaan kun taas yhteisön tuotannonala pelkästään säilytti omansa ja kärsi markkinoilla vallitsevan alhaisen hintatason vuoksi huomattavia rahallisia tappioita.

(65) Yleisestä nousukaudesta huolimatta yhteisön tuotannonalan elpymistä vaikeutti suuresti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän voimakas kasvu (55 prosentin lisäys) yhdessä tutkimuksen kohteena olevien viejien käyttämän alhaisen hintatason kanssa. Edellä mainitusta yhteisön markkinoilla vuonna 1994 tapahtuneesta kysynnän kasvusta (25 prosentin lisäys) huolimatta yhteisön tuotannonalan markkinaosuus aleni neljä prosenttiyksikköä, kun taas intialaisten, indonesialaisten ja thaimaalaisten viejin markkinaosuus kasvoi 9 prosenttiyksikköä.

(66) Lisäksi kulutuksen määrällinen lisäys oli vuonna 1994 vuoteen 1993 verrattuna noin 9 000 tonnia. Yhteisön tuotannonalan myynti lisääntyi 424 tonnia, kun taas tutkimuksen kohteena olevat viejät kasvattivat omaa myyntiään 7 800 tonnia. Tästä syystä ne olivat selvästi suurimpia hyötyjiä markkinoiden kasvaessa vuonna 1994.

(67) Tarkasteltaessa keskimääräisiä jälleenmyyntihintoja nousuvaiheessa (1994) havaitaan, että yhteisön tuottajat nostivat omia hintojaan vuonna 1994 vuoteen 1993 verrattuna 4,4 prosenttia, ja kuitenkin ne jäivät 3,5 prosenttia vuoden 1992 hintatason alapuolelle. Samanaikaisesti tämän tutkimuksen kohteena olevat viejät alensivat omia hintojaan 4,3 prosenttia, mikä johti edellä olevan vahingon arvioinnin tuloksena tehtyihin päätelmiin.

(68) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella on ilmeistä, että tutkimuksen kohteena olevan tuonnin markkinaosuus kasvoi sen alhaisten hintojen ansiosta. Tämä koitui yhteisön tuotannonalan vahingoksi, ja se kärsi suuria rahallisia menetyksiä.

Siksi komissio päätteli, että vaikka laskusuhdanteella oli epäilemättä yleisesti kielteinen vaikutus markkinoihin, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrästä ja hinnoista johtuvat kielteiset seuraukset vaikuttivat voimakkaasti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

Teknologinen ympäristö ja investoinnit

(69) Jotkut viejät ovat esittäneet yhteisön tuotannonalan teknologisen tilanteen yhdeksi syyksi sen heikkoon asemaan. On väitetty, että yhteisön tuotannonalan haluttomuus investoida uusiin teknologioihin ja tuotantokyvyn lisäämiseen on väistämättä vaikuttanut sen mahdollisesti kärsimiin vahinkoihin.

(70) Komissio on todennut, että yhteisön tuotannonalan tekemät investoinnit laskivat yli 53 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Tämän tilanteen analysointi on osoittanut, että syynä ei ollut yhteisön tuotannonalan investointihaluttomuus vaan pakko rajoittaa kustannuksia kyseisen tuotteen myynnistä aiheutuneiden rahallisten tappioiden vuoksi. Tämä vaikea tilanne syntyi seurauksena sekä jälleenmyyntihintojen alhaisesta tasosta että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvavasta määrästä johtuvasta markkinatilanteesta.

Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

(71) Koska pussit ovat teknisesti yksinkertainen tuote, jota myydään yhteisössä samankaltaisten kanavien kautta, ja markkinoiden rakenne on avoin, komissio katsoo halpatuonnin vaikuttaneen tämän vuoksi yhteisön tuotannonalaan huomttavan kielteisesti.

(72) Kaikkien edellä esitettyjen syiden vuoksi ja vaikka komissio on yhtä mieltä siitä, että yhteisön tuotannonalan vaikea tilanne ei ole johtunut yksinomaan Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta tapahtuneesta pussien tuonnista, on tehtävä päätelmä, että kyseisistä kolmesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat ja lisääntyvä määrä erikseen tarkasteltuna aiheuttivat yhteisön tuotannonalalle merkittävää vahinkoa.

G. YHTEISÖN ETU

Yleistä

(73) Komissio tutki kaikkien käytettävissä olevien tietojen perusteella, voitaisiinko tulla selvästi siihen tulokseen, että toimenpiteiden soveltaminen ei olisi yhteisön edun mukaista.

Tämän vuoksi komissio harkitsi mahdollisten toimenpiteiden vaikutusta ja menettelyn kaikille osapuolille koituvia seurauksia siitä, jos toimenpiteitä ei otettaisi käyttöön, ottaen huomioon myös kilpailuympäristön ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin syrjimättömän kohtelun.

Seuraukset yhteisön tuotannonalalle

(74) Yhteisön etua arvioitaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Komissio totesikin, että yhteisön tuotannonala oli vuoden 1992 jälkeen toteuttanut toimenpiteitä tuotantonsa järkeistämiseksi sekä kilpailukykynsä ja markkinaosuutensa säilyttämiseksi. Tämä osoittaa, että tuotannonala ei ole valmis luopumaan tästä tuotannon haarasta, jolle on olemassa markkinoita.

(75) Yhteisön tuotannonala ei voi kuitenkaan sietää tätä vaikeaa tilannetta edelleen mihin hintaan hyvänsä. Halpatuonnin suuren määrän vuoksi yhteisön tuotannonlan taloudellinen tilanne on vuoden 1992 jälkeen heikentynyt huomattavasti. Tämä johtuu yhteisön tuotannonalalle aiheutuneista rahallisista tappioista.

(76) Komissio on yhteisön etua ja vaikutusta yhteisön tuotannonalaan tutkiessaan otettava huomioon sen tuleva kehitys, mikäli kyseisistä kolmesta maasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin annetaan jatkua. Tutkimuksen aikana vahvistetut tosiseikat viittaavat siihen, että tilanteen jatkumisesta seuraisi väistämättä lisävahinkoa, ei ainoastaan yhteisön tuotannonalalle, millä on suorat kielteiset seuraukset investointeihin niiden vähennyttyä 53 prosenttia ja työllisyyden alennettua 16 prosenttia, vaan myös välillistä vahinkoa tuotannonalan alihankkijateollisuudelle.

(77) Yhteisön tuotannonalan suurin ongelma on kyseisen tuotteen myynnin tappiollisuus, ja koska myynnin pelkkä määrällinen kasvu ei mahdollisesti riitä elvyttämään yhteisön tuotannonalaa kärsimänsä vahingon seurauksista, toimenpiteiden on ollakseen tehokkaita ehkä johdettava jossain määrin tapahtuvaan hintojen nousuun yhteisön markkinoilla.

Kyseisen tuotteen tuleva hintakehitystrendi ja myynnin kannattavuus eivät kuitenkaan riipu pelkästään polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta, vaan myös monista muista tekijöistä, kuten raaka-aineiden hintatasosta ja kilpailun kehittymisestä ehdotettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, mitä tarkastellaan seuraavaksi.

Vaikutus käyttäjäaloihin

(78) Arvioidaan toimenpiteiden soveltamisen vaikutusta jalostusketjussa seuraaviin tuotannonaloihin komissio on analysoinut pussien mahdollisia käyttötarkoituksia yhteisön markkinoilla. Näin on havaittu, että käyttö tapahtuu pääasiassa maatalousalalla (esimerkiksi vehnän, ohran, sokerin ja muiden vihannesperäisten tai maataloustuotteiden pakkaamiseen). Samoin ovat pakkausala, kemian teollisuus (lannoitteiden pakkaaminen) ja, tosin vähemmässä määrin, muut teollisuuden alat myös huomattavia pussien käyttäjiä.

(79) Toimenpiteiden käyttöön ottamisen vaikutus jalostusketjussa seuraaviin tuotannonaloihin tuntuisi pääasiassa pussien mahdollisena jälleenmyyntihinnan nousuna ja siitä johtuvana kyseisen tuotannonalan tuotantokustannusten lisääntymisenä. Ottaen huomioon, että suurin osa kyseisistä kolmesta maasta tulevasta tuonnista koostuu "yksinkertaisista" pusseista, toisin sanoen pusseista, joiden yksikköhinta on erityisen alhainen, komissio katsoo, että kyseisellä, mahdollisesti tapahtuvalla hintojen nousulla olisi käyttäjäalaan vain vähäinen vaikutus.

Toisaalta olisi huomattava, että mahdollisten hinnannousujen arviointi on, ottaen huomioon samankaltaisten tuotteiden eri luokat ja polkumyynnillä tapahtuvan vahingollisen tuonnin erilainen vaikutus kuhunkin tällaiseen luokkaan sekä ehdotettujen polkumyyntitullin tasojen suuri vaihtelu 0 ja 94,9 prosentin välillä, hyvin vaikea suorittaa, ja kaikki ennusteet käyttäjiin kohdistuvista vaikutuksista ovat erittäin epävarmoja.

(80) Edellä mainittujen seikkojen perusteella ja koska toimenpiteiden toteuttaminen johtaisi väistämättä kilpailijoiden määrän lisääntymiseen yhteisön markkinoilla voidaan tehdä se päätelmä, että mahdollinen hintojen nousu ei olisi suhteettoman haitallinen yhteisön käyttäjille toisiinsa nähden tai yhteisön ulkopuolisiin kilpailijoihin verrattuna, koska vaikutus käyttäjäalojen tuotantokustannuksiin olisi ainoastaan vähäinen.

Vaikutus tuojiin

(81) Yhteisön tuojilta otettiin vastaan useita näkökantoja pääasiassa sellaisista jäsenvaltioista, joissa ei ole pusseja tuottavaa teollisuutta, eli Alankomaista, Saksasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta, Belgiasta ja Italiasta. Näkökantojen analysointi on

osoittanut, että jotkut kyseisistä tuojista myös valmistavat tietyn tyyppisiä pusseja ja muodostavat mahdollisesti merkittävän osan valituksen tekijöihin kuulumattomasta tuotannonalasta.

(82) Näkökannoissa esitettiin järjestyksessä kolme tärkeintä syytä sellaisen päätöksen tekemiseksi, että toimenpiteiden käyttöön ottaminen olisi vastoin yhteisön etua. Ensiksi, koska yhteisön tuotannonala ei kykene täyttämään koko yhteisön markkinoiden tarpeita, nykyisillä markkinoilla vallitsevaan tarjontaan ei voi tehdä mitään muutoksia ilman vaaraa, että markkinoilla syntyy tuotteesta yleinen pula. Toiseksi, mahdollisilla toimenpiteillä olisi pussien hintaan vain suoraan kielteisiä seurauksia ja ne lisäisivät siksi tuojien kustannuksia, pinentäisivät niiden voittomarginaaleja ja vahingoittaisivat loppukäyttäjäaloja. Kolmanneksi väitettiin, että kaikki toimenpiteet yhteisön tuotannonalan tilanteen vahvistamiseksi johtaisivat vain sen määräävän markkina-aseman väärinkäyttöön koko yhteisön markkinoilla, millä olisi haitallinen vaikutus hintoihin. Tuojat esittävät kantanaan, että nämä kielteiset seuraukset, jotka kohdistuvat pääasiassa yhteisön markkinoilla oleviin käyttäjiin ja tuojiin vaikuttamalla hintohin, toimitusvarmuuteen, kilpailuympäristöön ja myös työllisyyteen, ovat yhteisön edun vastaisia.

(83) Komissio katsoo, että jos oikeudenmukaisen kaupankäynnin palauttavia toimenpiteitä ei oteta käyttöön, jotkut tuojat voivat saada jonkin verran voittoa ostamalla pusseja alhaiseen polkumyyntihintaan. Olisi kuitenkin pantava merkille, että tämä ei, kuten edellä johdanto-osan 78 ja 80 kappaleessa on todettu, välttämättä hyödyttäisi käyttäjäaloja. Lisäksi toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen voisi olla vain haitallista muille asianosaisille osapuolille yhteisössä ja kannustaisi lisäämään polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia yhteisön markkinoille. Muiden näkökantojen osalta analyysi on jäljempänä.

Vaikutus yhteisön markkinoilla vallitsevaan kilpailuympäristöön

(84) Yhteisön markkinoilla vallitsevan kilpailuympäristön osalta käyttäjäaloilla ja muilla taloudellisilla toimijoilla on aina ollut mahdollisuus valita markkinoilla laajasta kilpailijoiden valikoimasta, koska yhteisön tuottajat, jopa käyttäen koko tuotantokykynsä, ovat pystyneet tyydyttämään vain noin 40 prosenttia yhteisön markkinoiden kysynnästä. Siksi tuonti kolmansista maista tulee aina olemaan tarpeen. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen kyseisistä maista olevat tuottajat pystyisivät edistämään vientiään yhteisöön oikeudenmukaisin hinnoin samalla, kun Kiinan kansantasavalta yhdessä muiden maiden kanssa (kuten esimerkiksi Turkki, Bulgaria, Norsunluurannikko) voisi kannattavan hintatason houkuttelemana jopa lisätä vientiään, mikä näin ollen tehostaisi vapaata kilpailua yhteisön markkinoilla. Mitä tulee viittauksiin määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä, kyseiset viittauksen todettiin yhteisön markkinoilla keskenään kilpailevat voimat huomioon ottaen perusteettomiksi.

Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin syrjimätön kohtelu

(85) Lisäksi on syytä muistaa, että meneillään olevaa tutkimusta olisi myös tarkasteltava suhteessa voimassa oleviin polkumyynnin vastaisiin toimenpiteisiin koskien Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia kyseisiä tuotteita. Näitä toimenpiteitä koskeva uudelleentarkastelu on juuri meneillään. Syrjimättömän kohtelun varmistamiseksi koskien kaikkea polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia katsotaan tarpeelliseksi. Tulisi myös huomata, että tutkimuksen kohteena oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti on suureksi osaksi korvannut Kiinan kansantasavallasta tulleen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja tapahtui samojen myyntikanavien välityksellä.

Yhteisön etua koskeva päätelmä

(86) Edellä esitettyjen tosiseikkojen ja huomioiden perusteella ja tutkittuaan kyseisen tuotteen tuojien ja useiden alan yhteisöjen esittämät näkökohdat sekä kiinnittäen erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisesta polkumyynnistä johtuvat kauppaa vääristävät tekijät ja palauttaa tehokas kilpailu komissio totesi yhteenvetona, että väliaikaisesti ei ole olemassa pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. On pikemminkin pääteltävä, että yheisön kohtuullinen etu vaatii yhteisön tuotannonalan suojaamista Intiasta, Indonesiaasta ja Thaimaasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin edustamilta epäreiluilta kaupankäyntitavoilta.

H. VÄLIAIKAINEN TULLI

(87) Perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti väliaikaisen tullin tason tulisi vastata joko polkumyyntimarginaalia tai vahingon poistamisen tarvittavaa määrää sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi.

(88) Koska vahinko koostui pääasiassa markkinaosuuden menetyksestä ja erityisesti rahllisista tappioista, kyseisen vahingon poistaminen saavutettaisiin asettamalla vientihinnat vahinkoa aiheuttamattomalle tasolle, toisin sanoen tasolle, jolla tuotantokustannukset katettaisiin kokonaan ja joka mahdollistaisi kohtuullisen voiton saamisen. Tämän saavuttamiseksi Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta tulevan tuonnin hintaa olisi nostettava vastaavasti.

(89) Tämän vuoksi komissio laski vakiintuneen käytännön mukaisesti edustavimpien ja (maahan tuotujen tuotteiden kanssa) parhaiten verrattavissa olevien pussiluokkien osalta hintatason, jolla kyseisen tuonnin yhteisön tuotannonalalle aiheuttama vahinko poistuisi, toisin sanoen hintatason, jolla yhteisön tuotannonala voisi kattaa kaikki kulunsa ja saada kohtuullisen voiton. Kohtuullisen voiton laskemiseen komissio käytti viiden prosentin osuutta liikevaihdosta, mitä osuutta yhteisön tuotannonala pitää ehdottomana vähimmäistasona toimintansa jatkuvuuden takaamiseksi. Komissio katsoi tämän tason riittäväksi ottaen huomioon tuotteen kypsyyden, mikä edellyttää vain vähäisiä investointeja tutkimukseen ja kehitykseen sekä tuotantolaitteisiin.

(90) Tätä hintaa verrattiin viejien painotettuihin keskimääräisiin myyntihintoihin ilman mitään alennuksia ja veroja sekä laskettuina ensimmäiselle riippumattomalle tuojalle tai asiakkaalle tapahtuneen myynnin mukaan asianmukaisesti oikaistuina jakeluteiden erojen mukaisesti.

(91) Perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti päätettiin väliaikaisessa vaiheessa, että polkumyyntitulleja olisi sovellettava todettujen polkumyyntimarginaalien tasoisina, koska polkumyyntimarginaalit olivat alhaisempia kuin edellä mainitut vahingon poistavat tasot. Väliaikaisten polkumyyntitullien tulisi sen vuoksi vastata johdanto-osan 28, 29, 31, 32, 33, 35 ja 36 kappaleessa olevia polkumyyntimarginaaleja.

I. LOPPUSÄÄNNÖKSET

(92) Moitteettoman hallinnon periaatteen noudattamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jossa asianomaiset osapuolet voivat ilmaista kantansa ja pyytää tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi todettava, että tätä asetusta varten tehdyt päätelmät ovat väliaikaisia ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen komission mahdollisesti ehdottaman lopullisen tullin käyttöön ottamiseksi.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön seuraavien tuotteiden tuontia koskeva väliaikainen polkumyyntitulli: Intiasta, Indonesiasta ja Thaimaasta peräisin olevat kudotut säkit ja pussit, jollaisia käytetään tavaroiden pakkaamiseen ja jotka on valmistettu muuten kuin solmimalla tai virkkaamalla polyeteeni- tai polypropeenikaistaleesta tai sen kaltaisesta kudotusta kankaasta, joka painaa enintään 120 g/m². Edellä kuvatun kaltainen tuote luokitellaan kuuluvaksi CN-koodeihin 6305 32 81 ja 6305 33 91

2. Tätä asetusta sovelletaessa väliaikaisen polkumyyntitullin määrä vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnasta tullaamattomana on seuraava:

a) 47,2 prosenttia Intiasta peräisin olevista säkeistä ja pusseista, Taric-lisäkoodi 8900, seuraavien yritysten valmistamaa tuontia lukuun ottamatta, johon sovelletaan seuraavia tulleja:

	Tullin määrä (%)	Taric-lisäkoodi
Buildmet Private Ltd	26,8	8944
Gilt Pack	3,2	8945
Kanpur Plastipack	10,9	8946
Neo Sack Ltd	0,0	8947
Polyspin Export Ltd ja Polyspin Private Ltd	22,0	8948
Shankar Packaging Ltd	20,4	8949

b) 74,3 prosenttia Indonesiasta peräisin olevista säkeistä ja pusseista, Taric-lisäkoodi 8900, seuraavien yritysten valmistamaa tuontia lukuun ottamatta, johon sovelletaan seuraavia tulleja:

	Tullin määrä (%)	Taric-lisäkoodi
P.T. Adhi Kara Suryatama	28,3	8950
P.T. Aster Dharma Industri	28,3	8950
P.T. Hardo Soloplast	28,4	8951
P.T. Kemilau Indah Permana Ltd	31,0	8952
P.T. Pelasnal	28,3	8950
P.T. Poliplas Indah Sejahtera	38,0	8953
P.T. Simoplas	23,5	8954
P.T. Wirapetro	28,3	8950

c) 94,9 prosenttia Thaimaasta peräisin olevista säkeistä ja pusseista, Taric-lisäkoodi 8900, seuraavien yritysten valmistamaa tuontia lukuun ottamatta, johon sovelletaan seuraavia tulleja:

	Tullin määrä (%)	Taric-lisäkoodi
Bangkok Polysack Co. Ltd	13,8	8955
CP Poly-Industry Public Co. Ltd	63,9	8956
Laemthong Industry Co. Ltd	83,4	8957
Thai Coating Industrial Public Co. Ltd	29,1	8958
Thai Plastic Products Co. Ltd	15,8	8959

3. Voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä sovelletaan.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden asettamista.

2 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat esittää kirjallisesti kantansa ja pyytää komissiolta saada tulla suullisesti kuulluiksi 15 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Asianomaiset osapuolet voivat esittää huomautuksiaan tämän asetuksen soveltamisesta asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tätä asetusta sovelletaan asetuksen (EY) N:o 384/96 7, 9, 10 ja 14 artiklassa säädetyllä tavalla kuuden kuukauden ajan, jos komissio ei säädä lopullisia toimenpiteitä ennen kyseisen ajanjakson päättymistä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä tammikuuta 1997.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja